

BISBAT DE SOLSONA

Perfil autobiogràfic del bisbe de Solsona Francesc Conesa Ferrer

Solsona - 12 de març de 2022

Estimats fidels de Solsona:

Encara que durant aquests dies us donaran a conèixer pels mitjans oficials el meu “currículum vitae”, considero oportú exposar-vos jo mateix els esdeveniments més importants de la meva vida, pels quals dono contínues gràcies a Déu.

Procedeixo de la ciutat d’Elx, on vaig ser batejat a la parròquia del Sagrat Cor de Jesús un 29 d’agost de 1961. Els meus pares, Paco i

Rosita, eren persones profundament creients i fins al final de la seva vida van estar implicats en la vida parroquial, sobretot, amb grups de matrimonis. Eren també persones molt senzilles; el meu pare va treballar tota la vida en una fàbrica de calçat. Sóc el més gran de quatre germans. La meva infància va estar lligada a la parròquia de Sant Agatàngell d'Elx, on vaig ser escolà. Va ser el seu rector el que, quan jo tenia 12 anys, em va portar a Oriola, per ingressar al Seminari Diocesà. Vaig cursar els darrers cursos de l'educació general bàsica, el batxiller i els anys de filosofia. D'Oriola vaig passar a Alacant, on hi ha el Teologat, per cursar els darrers anys de preparació al sacerdoci.

Vaig rebre l'ordenació sacerdotal el 29 de setembre de 1985 a la Basílica de Santa Maria d'Elx, de mans de Mons. Pablo Barrachina i Estevan. Recordo amb emoció aquell dia, amb sentiments de gratitud a Déu i a tots els que van ser els meus formadors. De manera especial tinc al meu cor el meu oncle sacerdot, Mn. Àngel Ferrer, que em va acompanyar molt especialment durant la meva formació per al sacerdoci.

El meu primer destí va ser exercir com a **vicari de la parròquia de Ntra. Sra. del Carme d'Elx**, una parròquia que aleshores comptava amb més de 30.000 habitants.

Vaig viure amb il·lusió els primers anys de sacerdoci en aquesta parròquia de barri a una gran ciutat. Dos anys després el Sr. Bisbe em va enviar a la **Universitat de Navarra**, perquè estudiés filosofia a la Facultat de Filosofia i Lletres. Amb això es va obrir un període diferent de la meva vida, que estaria centrat en l'estudi. Des del 1987 fins al 1992 vaig cursar els estudis de filosofia en aquella Facultat, on vaig trobar excel·lents mestres i tinc encara bons amics. Estant allà vaig començar, amb permís del meu Bisbe, a estudiar també teologia. Un cop acabada la llicenciatura en teologia, em vaig animar a fer el doctorat, defensant la tesi de teologia l'any 1994. Tracta sobre la relació entre la fe i el coneixement a la filosofia analítica contemporània. Poc després alguns professors de filosofia em van animar a fer també tesis de filosofia, que vaig acabar defensant el 1995, sobre el problema del mal, centrada en un filòsof analític anomenat Alvin Plantinga. L'última etapa dels meus estudis la vaig compaginar amb la docència.

Des del 1992 fins al 2016 vaig estar fent classes tant de filosofia com de teologia al Seminari Diocesà d'Oriola i d'Alacant i des del 1994 he impartit també diversos cursos i seminaris a la Facultat de Teologia de la Universitat de Navarra com a professor associat. Com veieu, tota aquesta etapa de la meva vida sacerdotal va estar dedicada principalment a l'estudi i la investigació. Durant aquests anys també vaig tenir contacte amb la vida parroquial exercint com a

vicari a la parròquia de la Immaculada de Sant Vicenç del Raspeig (1994-1996) i a la parròquia de Ntra. Sra. de Gràcia d'Alacant (1997).

El juny del 1998 s'obriria un nou període de la meua vida. Va ser llavors quan el meu Bisbe Mons. Victorio Oliver em va cridar per confiar-me ser **Vicari General de la Diòcesi**. Jo tenia aleshores 36 anys i cap experiència en càrrecs de govern. Però em vaig refiar del que l'Església em demanava i vaig treballar amb totes les meves forces al servei d'una Diòcesi que continuo estimant profundament. Fins al 2003 vaig exercir com a "provicari general" i, un cop va marxar el nostre Bisbe Auxiliar, com a "vicari general". Van ser anys preciosos i il·lusionants al costat del meu estimat Mons. Victorio. En aquest temps vaig ser també anomenat Canonge Magistral de la Catedral d'Oriola. L'any 2006 va arribar com a Bisbe a la Diòcesi, D. Rafael Palmero, el qual em va demanar que seguís al seu costat, cosa que vaig fer amb la mateixa il·lusió del començament. Finalment, també vaig acompanyar Mons. Jesús Murgui en el seu primer any com a Bisbe de la Diòcesi. Vaig estar, doncs, 16 anys com a vicari general de la Diòcesi. Van ser anys en què vaig aprendre a estimar l'Església Diocesana i servir-la de cor.

El març del 2014 va començar una nova etapa de la meua vida sacerdotal. Va ser llavors quan vaig iniciar el meu ministeri com a **rector de la Basílica de Santa Maria d'Elx**. Era la primera vegada que tenia la responsabilitat de rector, i hi vaig posar tota la meua ànima. Van ser uns anys meravellosos, en una parròquia on vaig ser molt feliç i em vaig sentir acompanyat en la meua fe pels meus bons feligresos.

El mes d'octubre del 2016 es va fer públic el meu nomenament com a Bisbe de Menorca. Vaig acceptar aquest nomenament tremolant de por, conscient de les meves debilitats, però fiant-me de l'Església, que em cridava per a aquesta missió. Vaig rebre l'ordenació episcopal el 7 de gener de 2017 a la Catedral Basílica de Menorca. Va ser un dia de goig que mai no podré oblidar, com tampoc els cinc anys que he exercit el ministeri episcopal com a pastor d'aquesta Església. Han estat anys d'il·lusió, en què tots ens hem esforçat a créixer com a Església que evangelitza. El pla de pastoral que vam aprovar tenia com a lema "surt per places i camins" i el seu objectiu era "créixer com a Església de portes obertes: comunitària, acollidora, samaritana i en sortida".

Amb l'ajuda de tots hem fet petits però importants passos en aquesta direcció, per la qual cosa dono gràcies a Déu. Aquests anys he après a estimar aquesta terra, la seva cultura i, sobretot, la seva gent.

He d'afegir que a la Conferència Episcopal sóc **membre de la Comissió episcopal per a la doctrina de la fe**, a la qual em vaig incorporar el 2017.

Ara el Papa Francesc em demana que iniciï una nova etapa, com a Bisbe de Solsona. Amb l'ajuda de la gràcia de Déu **espero ser fidel a aquesta missió apassionant que m'encomana l'Església.**

Escut episcopal de Francesc Conesa Ferrer.

El lema que hi figura, "auditor gaudii vestri", significa "Ajudant de l'alegría"